

VEM KAN SEGLA FÖRUTOM VIND – KEN VOI TYYNNESSÄ SEILATA

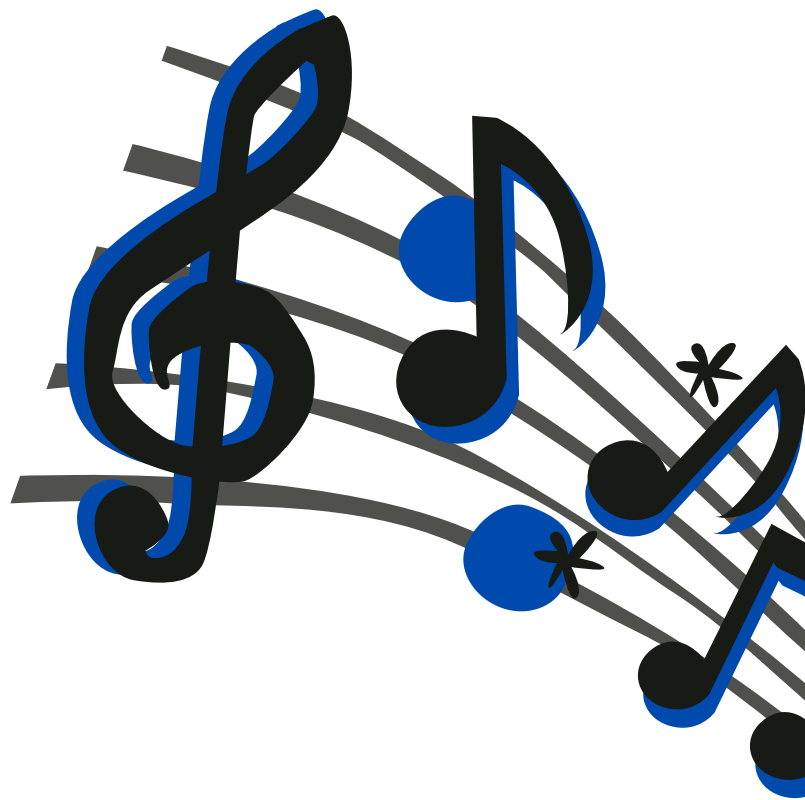
KANSANLAULU: AHVENANMAA.
PENTTI, VESA

Vem kan segla förutan vind?
Vem kan ro utan åror?
Vem kan skiljas från vännen sin
utan att fälla tårar?

Jag kan segla förutan vind,
jag kan ro utan åror.
Men ej skiljas från vännen min
utan att fälla tårar.

Ken voi seilata tyynessä,
kenpä airoitta suotaa?
Kellä voi ilman kyyneltä
kulta nyt toiselle joutaa?

Vaikka seilaisin tyynessä,
voisin airoitta soutaa.
Eipä vois ilman kyyneltä
kultani toiselle joutaa.

TA MIG TILL HAVET

PETER LUNDBLAD

Vi tar vägen mot stranden
Vi som aldrig setts förr
Att du vågar gå med mig
Ifrån trängsel och vin
Det var enkelt för båda
Bara öppna en dörr
Sommarnatten är från
Och med nu din och min
Med en suck rullar vågorna in

Ta mej till havet, och gör mej till
kung!

Kung över sommar'n och natten
Sanden är fuktig och kvinnan är
ung

Galen av längtan är jag
Dofterna samlas, och luften blir
tung

Ta mig till havet och stanna
Tills natten blir dag

Kanske något berusad
Fastän glasklar ändå
När ett sinne I taget
Fylls av allt jag kan få
Om jag lever imorgon
Spelar ingen roll alls
Vi har hört havet spela
Våran sommarnattsvals
Jag vill ha dej
När natten ser på

Ta mej till havet, och gör mej till
kung!

Kung över sommar'n och natten
Sanden är fuktig och kvinnan är ung
Galen av längtan är jag
Dofterna samlas, och luften blir
tung

Ta mig till havet och stanna
Tills natten blir dag

DRÖMMEN OM ELIN

TOMMY KÖRBERG

Vad jag drömt om dig
lilla Elin mjuk som sommarns vind.
Söt som sockerstrut
med brun och fjunig kind.
Under alla år
har jag burit med mig drömmen
drömmen om Elin,
leende under en blommande lind.

Vad min dröm är skön
där är du så ung och varm och ljus.
Solen i ditt hår
ett avsked vid ditt hus.
I min ensamhet
vänder jag tillbaks till drömmen,
drömmen om Elin
barbent i tunn sommarblus.

Elin i min dröm
går ditt skratt mot skyn som en
ballong.
Du far i min famn och vinden drar en
sång.
Det blev aldrig vi
men jag drömmer ändå drömmen
drömmen om Elin
och om en sommar en gång.

PÄIVÄNSÄDE JA MENNINKÄINEN

TAPIO RAUTAVAARA
SÄV. & SAN. REINO HELISMAA

Aurinko kun päätti retken,
siskoistaan jäi jälkeen hetken
päivänsäde viimeinen.
Hämärä jo maille hiipi.
Päivänsäde kultasiipi
juuri aikoi lentää eestä sen,
kun menninkäisen pienen
näki vastaan tulevan,
se juuri oli noussut luolastaan.
Kas menninkäinen ennen
päivänlaskua ei voi
milloinkaan elää päällä maan.

Katselivat toisiansa,
menninkäinen rinnassansa
tunsi kummaa leiskuntaa.
Sanoi: Poltat silmiäni,
mut en ole eläissäni
nähnyt mitään yhtä ihanaa!
Ei haittaa vaikka loisteesi
mun sokeaksi saa,
on pimeässä helppo taivaltaa.
Käy kanssani, niin kotiluolaan
näytän sulle tien
ja sinut armaakseni vien!

Säde vastas: Peikko kulta,
pimeys vie hengen multa,
enkä toivo kuolemaa.

Pois mun täytyy heti mennä,
ellen kohta valoon lennä,
niin en hetkeäkään elää saa.
Niin lähti kaunis päivänsäde,
mutta vieläkin,
kun menninkäinen öisin tallustaa,
hän miettii, miksi toinen täällä
valon lapsi on,
ja toinen yötä rakastaa.

JAG TROR PÅ SOMMAREN

MATS OLIN

SKRIVEN AV STIG OLIN

Kortast och blekast vintersol,
finns en decemberdag.
Kallad för Thomas Tvivlaren,
för att hans tro var svag.
Man skulle aldrig någonsin,
trott på en sol, en vår
Ändå förvandlas vintern till
sommar varenda vår.

Jag tror, jag tror på sommaren
Jag tror, jag tror på sol igen
Jag pyntar mig i blå kravatt
och hälsar dig med blommig hatt
Jag tror på dröm om sommarhus
med täppa och med lindars sus
En speleman med sin fiol
och luften fylld av kaprifol

Midsommarafton natten lång,
kärlek och dans och sång
Solen, som plötsligt börjat gå,
upp och ner på en gång
Pojken med flickans hand i sin,
viskar och får till svar
Löften han gått och hoppats på,
under det år som var.

Jag tror, jag tror på sommaren
Jag tror, jag tror på sol igen
Jag pyntar mig i blå kravatt
och hälsar dig med blommig hatt
Jag tror på dröm om sommarhus
med täppa och med lindars sus
En speleman med sin fiol
och luften fylld med kaprifol

LEENDE GULDBRUNA ÖGON

VIKINGARNA

Leende guldbruna ögon
har jag förälskat mig i.
Just dina guldbruna ögon,
så blå kan de aldrig mer bli.

Blickarna som du mig sänder,
tänder nå't varmt inom mig.
Det är nå't härligt som händer,
som fångar och drar mig till dej.

Leende guldbruna ögon
har jag förälskat mig i.
Just dina guldbruna ögon,
så blå kan de aldrig mer bli.

Ögon som lockar och leker,
och som kan få mig att tro.
Mjuka såsom sammet dom smeker,
Dom utstrålar lugn och ger ro.

Leende guldbruna ögon
har jag förälskat mig i.
Just dina guldbruna ögon,
så blå kan de aldrig mer bli.
Leende guldbruna ögon
har jag förälskat mig i
just dina guldbruna ögon
Så blå kan de aldrig mer bli
Så blå kan de aldrig mer bli

ÖPPNA LANDSKAP

ULF LUNDELL

Jag trivs bäst i öppna landskap,
nära havet vill jag bo
några månader om året
så att själen kan få ro.
Jag trivs bäst i öppna landskap,
där vindarna får fart
där lärkorna slår högt i skyn,
och sjunger underbart.
Där bränner jag mitt brännvin själv,
och kryddar med Johannesört
och dricker det med välbehag,
till sill och hembakt vört.
Jag trivs bäst i öppna landskap,
nära havet vill jag bo.

Jag trivs bäst i fred och frihet,
för både kropp och själ.
ingen kommer in i min närhet,
som stänger in och stjälar.
Jag trivs bäst när dagen bräcker,
där fälten fylls av ljus.
När tuppar gal på avstånd,
när det är långt till närmsta hus.
Men ändå så pass nära,
att en tyst och stilla natt,
när man sitter under stjärnorna,
kan höra festens skratt.
Jag trivs bäst i fred och frihet,
för både kropp och själ.

Jag trivs bäst när havet svallar,
och måsarna ger skri.
När stranden fylls med snäckskal,
med havsmusik uti.
När det klara och det enkla,
får råda som det vill.
När ja är ja och nej är nej,
och tvivlet tiger still.
Då binder jag en krans av löv,
och lägger den runt närmaste
sten,
Där runor ristats för vår skull,
nån gång för länge sen.
Jag trivs bäst när havet svallar,
och måsarna ger skri.
Jag trivs bäst i öppna landskap
nära havet vill jag bo.

FATTIG BONDDRÄNG

MUSIK AV GEORG RIEDEL
TEXT AV ASTRID
LIDGREN

Jag är fattig bonddräng men
jag lever ändå.
Dagar går och kommer medan
jag knogar på,
harvar, sår och plöjer,
mockar, gräver och bär,
går bak mina oxar hojtar
visslar och svär.

Jag är fattig bonddräng och
jag tuggar mitt snus,
och när lördan kommer vill
jag ta mig ett rus.
Sen när jag blitt livad, vill jag
tampas och slåss,
vila hos en flicka vill jag
också förstås.

Sen så kommer söndan och då
vill våran präst,
att jag ska i körkan men då
sover jag mest.
Prästen kan väl sova hela
måndagen men
för en fattig bonddräng börjar
knoget igen.

Så går hela veckan alla dagar
och år,
jag går med min lie och jag
plöjer och sår.
Jag kör mina oxar och jag
hässjar mitt hö,
harvar, gnor och trälar, och till
sist ska jag dö.

Står där, fattig bonddräng, invid
himmelens port,
lite rädd och ledsen för de
synder jag gjort.
Man ska inte supa, hålls med
flickor och slåss.
Herren Gud i himlen är väl
missnöjd förstås.

Men då säger Herren: Fattig
bonddräng, kom hit!
Jag har sett din strävan och ditt
eviga slit.
Därför, fattig bonddräng, är du
välkommen här.
Därför, fattig bonddräng, ska du
vara mig när.

Och jag, fattig bonddräng, står
så still inför Gud,
och sen klär han på mig den
mest snövita skrud.
Nu du, säger Herren är ditt
arbete slut.
Nu du, fattig bonddräng nu får
du vila ut.

SYKSYN SÄVEL

JUICE LESKINEN

Katu täyttyy askelista
elämä on kuolemista
pane käsi käteen ollaan hiljaa
pyydä minut aamuteelle
anna vettä kuihtuneelle
nyt on elokuu ja minä olen viljaa.

En ilosta itke en surusta itke,
jos itken
niin itken muuten vaan
ja muualla oon, ennen kuin
huomaatkaan.

Häntä rakastin paljon
sua rakastan joskus enemmän
ole mulle vähän aikaa hän.

Ota minut sinun uniin
vaikka nousen toisiin juniin
nyt on lokakuu ja minusta näkee
sen
kun tulen kiinni sinuun
jumalatkin uskoo minuun
vaikka itse aina usko en.

En ilosta itke en surusta itke,
jos itken
niin itken muuten vaan
ja muualla oon, ennen kuin
huomaatkaan.

Häntä rakastin paljon
sua rakastan ehkä enemmän
mutta ole mulle vähän aikaa hän.

Häntä rakastin paljon
Sua rakastan joskus enemmän
Ole mulle vähän aikaa hän

TIO TUSEN RÖDA ROSOR

VIKINGARNA

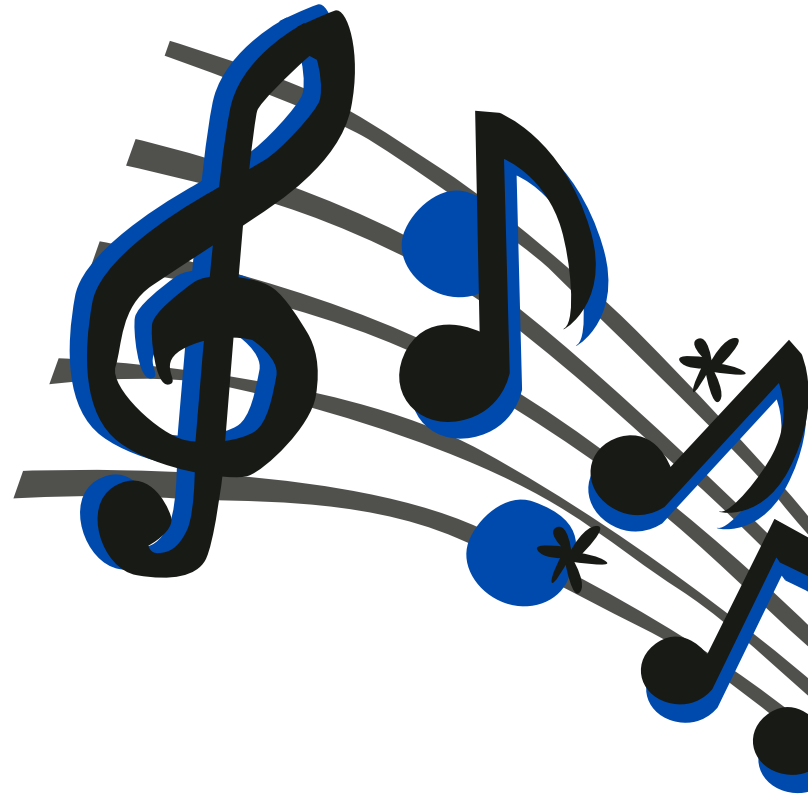
Tiotusen röda rosor vill jag
sänka dej,
tiotusen röda rosor i ett fång.
Du ska ta dem som ett
sommarminne i från mej.
Tiotusen röda rosor och min
sång.

Många gånger har jag varit kär
men aldrig lika kär som nu,
Och kärleken är du.

Tiotusen röda rosor...

I min dröm på rosorna jag bär
och nu jag går och hoppas på
att du i mej är kär

Tiotusen röda rosor...

JAG VILL VARA DIN MARGARETA

STEN & STANLEY

Ingen vet, det jag vet, en
hemlighet.
Någon som jag tycker om har
gjort mig het.
Kan jag hjälpa att jag känner det
så här?
Och den blick som jag fick, den
sa mig allt.
Det jag vill, kan jag nog få,
tusenfalt.
Å nu börjar jag förstå att jag är
kär.

Jag vill vara din, ska du veta,
bara vara din, Margareta.
Stå där vid din dörr, kär som
aldrig förr,
men vågar inte ringa.
Pulsarna dom bränner så heta,
känner du som jag, Margareta.
Blickarna du gav,
gav du dom som svar eller ej?

Och jag går hem igen med din
bukett.

Det jag vill säga dig är inte lätt.
Kan inte hjälpa att jag känner det
så här.

Jag vill vara din...

Ska du aldrig nånsin få veta?
Att jag gillar dig, Margareta.
Står här vid din dörr, kär som aldrig
förr,
men vågar inte ringa.

Pulsarna de bränner så heta,
känner du som jag, Margareta?
Ingen annan vet om din hemlighet
mer än jag.

SATUMAA

REIJO TAIPALE

Aavan meren tuolla puolen
jossakin on maa
missä onnen kaukorantaan laine liplattaa.
Missä kukat kauneimmat
luo aina loistettaan
siellä huolet huomisen voi jäädä unholaan.

Oi jospa kerran sinne
satumaahan käydä vois
Niin sieltä koskaan lähtisi
en linnun lailla pois
Vaan siivetönnä en voi lentää
vanki olen maan
vain aatoksin, mi kauas entää,
sinne käydä saan

Lennä laulu sinne missä siintää satumaa,
sinne missä oma armain mua odottaa.
Lennä laulu sinne lailla linnun liitävän.
Kerro, että aatoksissain on vain
yksin hän.

Oi jospa kerran sinne
satumaahan käydä vois
Niin sieltä koskaan lähtisi
en linnun lailla pois
Vaan siivetönnä en voi lentää
vanki olen maan
vain aatoksin, mi kauas entää,
sinne käydä saan

SOMMAREN ÄR KORT

TOMAS LEDIN

Inte ett moln, så långt ögat kan
nå.
Inte en droppe regn, på flera dar.
Med en glass i min mun, å i
sandaler av plast.
Går jag i solen, och tänker på dig.
Ljusblåa dagar, seglar förbi.

Sommaren är kort, de mesta
regnar bort.
Men nu är den här,
så ta för dig, solen skiner idag.
Hösten kommer snart,
de går med vindens fart.
Så lyssna på mig,
solen skiner, kanske bara idag.

Vattnet är varmt, och luften står
still.
Jag sitter i skuggan, läser
gårdagens blad.
Snart är det dags, för ett hopp i
de blå.
Få bort sanden mellan tårna, å
svalka min kropp.

Sommaren är kort, de mesta
regnar bort.
Men nu är den här,
så ta för dig, solen skiner idag.
Hösten kommer snart,
de går med vindens fart.
Så lyssna på mig,
solen skiner, kanske bara idag.

Nananana

Nanana

Nanana

Nanana

Nanana

Sommaren är kort, det mesta
regnar bort.
Men nu är den här, solen skiner
kanske bara idag.

SÅNT ÄR LIVET

ANITA LINDBLOM

Sånt är livet, sånt är livet
så mycket falskhet bor det här.
Den man förlorar vinner en annan.
Så håll i vännen som du har kär.

Han kom om våren, som en vårvind.
Min kärlek fick han och allt han tog.
Men så kom hösten, och den kärlek,
han svor var evig, bara dog.

Sånt är livet...

Han fick en annan, jag har sett dom.
Han verkar lycklig och hon är ung.
Det jag har lärt mig, det är just
detta.
När hjärtat svider, sjung, åh, sjung.

Sånt är livet...

Vårt liv är fattigt nu utan kärlek.
Jag fick en annan som har mig kär.
Hans gamla kärlek har fått korgen.
Hon undrar säkert vem jag är.

Sånt är livet...

